

Efter Landbrugsministerens Angivelse er den nøjeste Produktionspris for Smør 250 Øre pr. kg, hvorfor dette Tal er lagt til Grund, dog saaledes at for hver 25 Øre, Smørprisen afviger herfra, forhøjes eller nedsættes Prisen pr. hkg Grovfoderenheder med 100 Øre og for mindre Afvigelser i Forhold hertil.

For en rational Omsætning af Grovfoderproduktionen gennem Kvægholdet er en vis Mængde Oliekager nødvendig, og derfor er Nettoudbyttet for Markafgrøderne ikke alene afhængigt af Færdigvarenes Pris, men ogsaa af Hjælpstoffernes, og det vil derfor være nødvendigt ogsaa at tage Hensyn hertil.

Svingningen i Oliekageprisen staar som angivet i § 3 og under Hensyntagen til det Kvantum, der i Almindelighed anvendes til Produktionen af Mælk, i et Forhold til Smørprisen som 1 Øre pr. kg Oliekager til 5 Øre pr. kg Smør.

Denne Beregning falder nøje sammen med de Regnskabsopgørelser, der findes i Landøkonomisk Driftsbureaus Opgørelser, og er for øvrigt i Overensstemmelse med det Tillæg af 25 Øre pr. kg Smør, som Landbrugsministeren regner med i sit Forslag, idet Afvigelsen i Oliekageprisen i den forløbne Vinter har været ca. 5 Øre pr. kg fra den i § 3 angivne Grundpris af 13 Øre pr. kg Oliekager.

Beregningen i Henhold til § 2 og § 3 bliver derfor, at man i indeværende Periode bør regne med en Produktionspris af 275 Øre pr. kg Smør.

Saafermt Gennemsnitsnoteringen for Smør i et Aar ansættes til 2 Kr. 10 Øre pr. kg og Oliekageprisen til 18 Øre pr. kg, vil Udligningsbeløbet blive 2 Kr. 60 Øre pr. hkg Grovfoderenheder, eller i alt 78 Mill. Kr. for 30 Mill. hkg. Grovfoderenheder.

Beløbets Fordeling foreslaas i § 4 foretaget med Halvdelen efter den skattemæssige Værdiansættelse af Besætningerne (Svin og Fjerkræ undtagne) og med Halvdelen efter leveret Mælk, begge Fordelingsgrundlag beregnet efter Gennemsnittet for Aarene 1934—35 og 1935—36.

Naar denne Fordelingsform foreslaas,

er det ikke alene, fordi nævnte Tal allerede foreligger for hver enkelt Landmands Vedkommende, henholdsvis hos kommunale Myndigheder og i Svinereguleringskontoret, men ogsaa fordi der herved sker den rette Udligning mellem smaa og store Ejendomme og mellem de forskellige Egenes Landbrug, efter som disse er beliggende i Egne med stor Grovfoderproduktion eller i Egne med større Produktion af Korn og Sukkerroer.

Forholdet er jo nemlig, at Kvægesætningerne er forholdsvis størst paa de mindre Ejendomme, nemlig 9 Stykker stort Kvæg i Husmandsbrug, 6 paa Bøndergaarde og 4 paa større, alt pr. 10 ha.

Endvidere er som bekendt Mælkemængden i Gennemsnit pr. Ko større i de smaa Brug end i de større, hvortil der ved de foreslaaede Fordelingsregler ogsaa er taget Hensyn.

Af § 7 fremgaar, at Loven skal have samme Gyldighedstid som Valutaloven, idet dennes Bortfald vil fjerne Hindringen for en naturlig Tilpasning imellem de forskellige Erhvervsgræne.

Med Hensyn til Tilvejebringelse af den fornødne Dækning er Venstre villigt til at medvirke dertil. Man skal dog fremhæve Ønskeligheden af, at en væsentlig Del af Beløbet søges fremskaffet ad Veje, som tjener til at udjævne Forskellen i Indtjeningsmuligheder mellem Landbruget og de for Hjemmemarkedet arbejdende beskyttede Virksomheder.

Et *Mindretal* (Grønning, Christmas Møller og A. C. D. Petersen) kan ikke tiltræde Landbrugsministerens Forslag om en Smørordning. Mindretallet er enigt med Landbrugsministeren i, at Foranstaltninger bør udføres for at hæve Landbrugets Priser paa Hjemmemarkedet op til Produktionsprisen, og Mindretallet kan henvisse til tidligere Udtalelser af dets Ordførere om, at de mente, at meget effektive Foranstaltninger bør gennemføres over for Landbrugets Vanskeligheder.

Smørrets Produktionspris er sikkert